

**Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șapte a
Departamentul Slujirea Copiilor din România**

Povestirea copiilor – 7 decembrie 2024

Darurile iubirii din inimă

Într-un mic sătuc, trăia o fetiță pe nume Ana. Ana era cunoscută de toți pentru zâmbetul ei și inima mare. Îi plăcea să ajute pe cei din jur și să dăruiască, de fiecare dată când avea ocazia.

Într-o zi, în timp ce se plimba prin pădure, Ana a întâlnit un iepuraș rănit. Fără să stea pe gânduri, a sărit să-l îngrijească cu atenție. Iepurașul a început să se simtă mai bine și, în semn de mulțumire, a făcut câteva tumbe în fața Anei după care a dispărut în pădure.

Pe parcursul săptămânii, Ana a continuat să ajute animalele rănite, și să le facă rost de un culcuș cald. Cu fiecare faptă bună, comunitatea a observat dedicarea ei.

Pe parcursul unei zile însorite, Ana a observat că doamna Maria, o bătrânică din sat, avea dificultăți în a-și îngriji grădina. Doamna Maria avea flori minunate, dar cu vârsta, ajunsese să nu mai poată să se ocupe de ele așa cum își dorea. Fără să ezite, Ana s-a dus la ea și a întrebat-o dacă vrea ajutor.

- Sigur că da, draga mea! a răspuns doamna Maria cu un zâmbet cald.

Ana a petrecut întreaga după-amiază îngrijind florile, udându-le și curățându-le de iarbă. În timp ce lucrau împreună, doamna Maria i-a povestit Anei despre cum a crescut fiecare floare și cât de mult înseamnă pentru ea grădina sa. Ana a realizat cât de mult contează sprijinul pe care îl oferim celor în vârstă; nu doar că îmbunătățește aspectul grădinii, dar și animă sufletul oamenilor.

În altă zi, Ana a aflat că domnul Gheorghe, un bătrân din sat, nu mai putea să meargă la piață pentru a-și cumpăra alimente. Știind că el iubea să mănânce roșii proaspete și brânză de la piață, Ana a decis să-l ajute. S-a dus la el acasă și l-a întrebat dacă ar dori să-i aducă câteva cumpărături.

- Aș aprecia foarte mult, Ana! a spus domnul Gheorghe cu voce blândă.

Ana s-a dus la piață, a cumpărat cele mai bune legume și brânză, iar când s-a întors, l-a văzut pe domnul Gheorghe zâmbind fericit.

- Ești ca o rază de soare în viața mea! i-a spus el.

Ana a realizat că un simplu gest de ajutor poate aduce un strop de fericire în viața cuiva și că dăruirea nu se măsoară în lucruri mari, ci în gesturi pline de bunătate.

Prin aceste acte de ajutor, Ana a arătat că sprijinirea celor în vârstă este o parte importantă a dăruirii, inspirând întreaga comunitate să își ofere ajutorul unii altora.

Astfel, oamenii au fost inspirați de generozitatea Anei și au început să contribuie și ei, ajutând animalele și pe cei nevoiași.

Întreaga comunitate a crescut mai unită, iar bucuria de a dăruia a transformat satul într-un loc plin de iubire și sprijin. La rândul lor, toți au învățat că darul cel mai de preț nu este întotdeauna cel material, ci dragostea și grija pe care o dăm altora.

O poveste ca a Anei se poate lega frumos de un verset din Biblie care vorbește despre dăruire și ajutorul celor din jur. Un verset relevant este din **Galateni 6:2**: *„Purtați-vă unii altora sarcinile, și astfel veți împlini legea lui Hristos.”*

În povestea Anei, fiecare act de generozitate, fie că a fost îngrijirea iepurașului, ajutorul oferit doamnei Maria sau cumpărăturile pentru domnul Gheorghe, a fost o modalitate de a purta poverile altora. Ana a înțeles că dăruirea nu se rezumă doar la lucruri materiale, ci și la sprijin emoțional și fizic, exemplificând astfel mesajul din acest verset biblic.

Astfel, comunitatea inspirată de ea a început să practice aceeași generozitate, arătând că, atunci când ne ajutăm unii pe alții, construim legături mai puternice și o lume mai bună, împlinind în același timp învățătura lui Hristos despre iubire și solidaritate.

Morala poveștii este că, prin acte mici de dăruire și compasiune, putem îmbunătăți viețile celor din jur și putem crea o comunitate mai bună. Generozitatea aduce fericire atât celui care dăruiește, cât și celui care primește.